روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۳۲-۸۸۸۱۴۲۳۰ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

شنبه • ۲ خرداد ۱۳۹۴ • ۴ شعبان ۱۴۳۶ • ۲۳ می ۲۰۱۵ • سال دوازدهم • شماره ۲۳۰۶ • ۲۰ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۰۱ • اذان مغرب ۲۰:۲۹ • اذان صبح فردا ۴:۱۲ • طلوع آفتاب ۵:۵۴

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

آچارکشی

برا‌ثر ضربات وارده:

پوریا عالمی طنزنویسی را کنار گذاشت و آچارکش شد

● **پوریا عالمی:** ما تا الان فکر می‌کردیم طنز یک چیز دیگر است منتها از دیروز که حسینی، وزیر اسبق ارشاد و ضرغامی، رئیس قبلی صداوسیما گفتند طنز خیلی هم خوب است، ما بغض کردیم و احساس کردیم شاید داشتیم راه را اشتباه می‌رفتیم. یعنی تا الان که ستون طنز مطبوعاتی داشتیم و از دست همین استادان و دیگر پهلوانان می‌نوشتیم و مردم خوششان می‌آمد و مسئولان که خود این آقایان بودند، خوششان نمی‌آمد و هی قصه می‌کردند. الان و از دیروز گویا طنز خوب شده. از آنجا که هرچیزی را مدیران تأیید کنند و خوششان بیاید مردم عمرا دیگر خوششان بیاید، ما به‌خاطر خودمان هم که شده، طنزنویسی را می‌بوسیم و می‌گذاریم کنار و از امروز ستون پوری‌پدیا را که قرار بود طنز بنویسد، تعطیل می‌کنیم و به‌جاش ستون آچارکشی را راه می‌اندازیم تا به‌جای طنز نکات فنی را به مردم آموزش دهیم. (فقط امیدواریم پس‌فردا ضرغامی‌اینا نیایند و از آچارکشی هم تعریف نکنند و بازار ما را کساد نکنند. با تشکر). در انتها ضمن تشکر از دوستان و آشنایان و خبرگزاری فارس که سخنان گهربار و طنزآمیز این عزیزان را پوشش داد، ما بخشی از نظرات جدی این اساتید را که درباره طنز گفتند منتشر می‌کنیم تا ببینید جریان چیست. درواقع یک‌طوری حرف زدند که تا دیروز انگار ما طنزنویسان را حلواحلوا می‌کردند. کدام حلواحلوا؟ مادر بنده یک گونی آرد و شکر گذاشته دم دستش توی آشپزخانه و هی حلوای ما را تمرینی می‌پزد و می‌گوید پسرم طنز ننویس، طنز شوخی نیست‌ها. همین‌جا به مادرم می‌گویم مادر خیالت راحت، از فردا از سیاست بیرون کشیده می‌شوم و آچارکش خواهم شد و خلاص.

حسینی، وزیر سابق ارشاد چه گفت؟

«باید بگویم یک موقعیت خوب برای طنز در کشور ما آماده است و مسئولان ما آن‌قدر «کاف» می‌دهند که سوژه طنز فراوان موجود است».«خدا را شکر کنید که در دوره گذشته مجوز خبرگزاری دانشجو را گرفتیم زیرا با شرایطی که امروز می‌بینیم، معلوم نبود به شما مجوز می‌دهند یا خیر».

ضرغامی، رئیس سابق صداوسیما چه گفت؟

«ما باید حصار تنگ طنزپردازی را که عده‌ای آن را محدود کرده‌اند، شکسته و این حوزه را گسترده‌تر کنیم. مسئولان اخمو هم اهل شوخی هستند». می‌بینید؟ یک‌طوری حرف زدند آدم جگرش کباب می‌شود و می‌خواهد برود در افق گم‌وگور شود.

کارتون خواب

علی رومانی
aliromani84@gmail.com

بیکاری

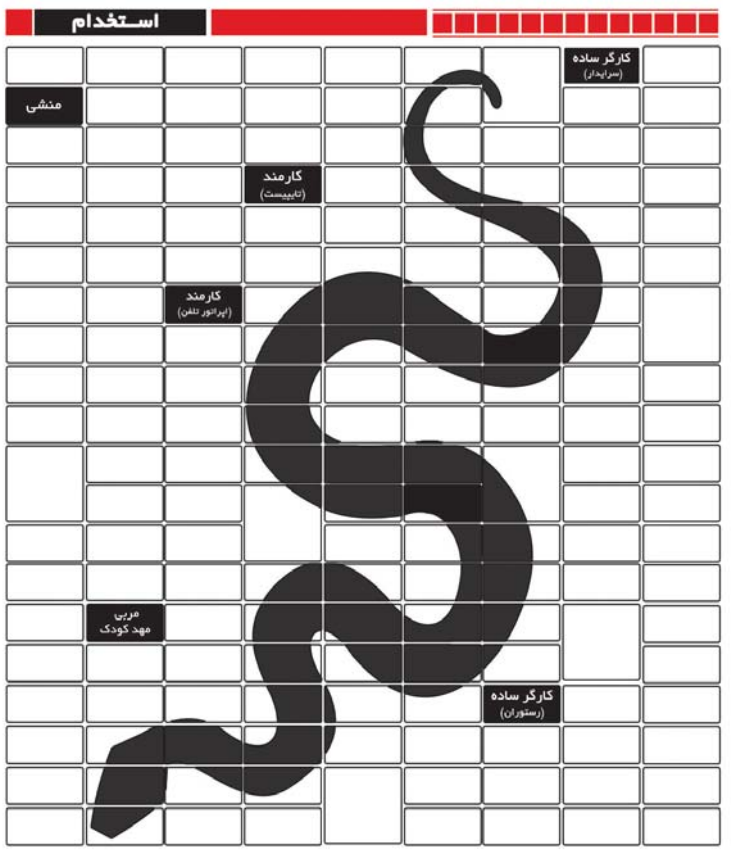

پشت جلد

اهمیت خاطره‌نویسی

کریم ارغنده‌پور

بخشی از مطالعات من مختص خاطره‌خوانی است. خاطره‌نویسی و خاطره‌خوانی از جذاب‌ترین ژانرهاست اما اجازه می‌خواهم در همین ابتدا صریحا بگویم ما ایرانی‌ها در این زمینه حرفه‌ای نیستیم. بسیاری از آنان که خاطره‌هایشان را می‌نویسند - هرچند خودشان محبوب و موقعیتشان مهم باشد- از چند نکته غافلند: یا خاطره‌ها را با مقاله و نصیحت و مطالب خشک و جدی می‌آلایند که از هدف اصلی خاطره‌گویی دور می‌افتند یا از آن طرف بام می‌افتند و خاطره‌ها را آنقدر شخصی می‌کنند که مخاطب با آن احساس بیگانگی می‌کند. یا از همه بدتر اینکه بخش‌هایی از خاطراتشان را نه برطبق واقعیت بلکه بر اساس آنچه تصور می‌کرده‌اند بهتر بود رخ می‌داد، می‌نویسند! اینها به یک سو، مسئله اساسی توجه به روش و اسلوب خاطره‌نویسی است که چنانچه مورد توجه قرار نگیرد، همه متن را از جذابیت و کارکرد می‌اندازد. اساسا در واقعیت ممکن نیست کسی که خودش خاطره‌خوانی نکرده، بتواند خاطره‌نویس خوبی باشد. همان‌طور که کسی که شعر نخوانده، نمی‌تواند شعر بگوید و قس‌علیهذا. هدف از خاطره‌نویسی این است که بر زوایای تاریک تاریخ نور می‌اندازد و آن را روشن‌تر و دردسترس‌تر می‌کند و ثانیا امکان تجربه‌آموزی مستقیم را به دیگران می‌دهد. کسی که کتاب خاطراتش از این اهداف دور است، مخاطب را از خواندن خاطراتش خسته و دلزده و پشیمان می‌کند. در هفته گذشته کتاب خاطرات هوشنگ مرادی‌کرمانی را خواندم و لذت بردم. پیش از آن اما، کتاب خاطرات یکی از نویسندگان معاصر را خواندم و جز تأسف در وجودم برنینگیخت. او نویسنده متوسطی است ولی حالا باور دارم حتما خاطره‌نویس ضعیفی است. از من ایراد نگیرید که اسم نمی‌آورم، نکته‌ام شخصی نیست بلکه می‌خواهم از طرح آن نتیجه کلی‌تری بگیرم. باری! همان ۵۰ صفحه اول خاطراتش کافی بود که بتوانم بقیه‌اش را حدس بزنم: «من آنم که رستم بود پهلوان!» یا: «از ابتدای خلقت همه پیش‌بینی‌هایم درست از آب درآمده منتها کسی به آنها توجه کافی نکرده!» و دست آخر هم تعداد زیادی عکس همراه با افراد نام‌آور و اماکن ایرانی و خارجی با زیرنویس: «من با برج ایفل» یا: «من و فلانی!» (که اماکن و اشخاص معروف در عکس از نظر نویسنده، حاشیه حضور او محسوب می‌شدند!) اینها واقعا به درد چه‌کسی می‌خورد؟ که چی؟! اینها جز شخصی‌کردن خاطرات است؟ یکی از منابع اصلی رازگشایی تاریخ صدسال گذشته ما، دقت در خاطرات و سفرنامه‌ها و مطابقت‌دادن وقایع با هم است. خاطره‌خوانی و خاطره‌نویسی برای ارتقای مدیریت، سیاست، اقتصاد و فرهنگ لازم و ضروری است و به همین ترتیب باید این ژانر جدی گرفته و تقویت شود. هم باید خاطرات بیشتری از کشورهای دیگر خوانده و درباره آنها بحث شود و هم در داخل، افرادی که تجربه نابی دارند، وظیفه اجتماعی و اخلاقی دارند که با نوشتن خاطراتشان آنها را با بقیه به اشتراک گذارند و امکان بهره‌مندی جامعه و به‌ویژه نسل‌های آینده را از تجارب خود فراهم کنند ولی این ضرورت، نهایتا باید به شکل مطلوبی عرضه شود. قابل درک است که افرادی در موقعیت‌های عالی - مثل برخی سیاست‌مداران، تکنوکرات‌ها یا قهرمانان ورزشی- نتوانند خودشان خاطراتشان را خوب بنویسند. افرادی در این موقعیت‌ها در کشورهای دیگر معمولا نویسندگان قابلی استخدام می‌کنند تا خاطراتشان را برایشان به شکل حرفه‌ای بنویسند. این نه‌تنها نقطه‌ضعف نیست بلکه مسئله‌ای پذیرفته‌شده است. فکر می‌کنم رسانه‌ها و جامعه مدنی هم ضمن تشویق افراد به خاطره‌نویسی خوب، باید آنها را از شبه‌خاطره‌نویسی ضعیف پرهیز دهند تا مسئله لوث نشود. ضمنا شایسته است فضای آکادمیک هم توجه بیشتری به مجموعه خاطرات بکند تا واقعیت‌ها از لابه‌لای کتاب‌ها برکشیده و به استنادهای علمی معتبر و راهگشا تبدیل شوند.

اتفاق

حکایت ما و دست‌های بسته و گورهای دسته‌جمعی

محمدمهدی عسگرپور

تاریخ بشر پر است از دلاوری‌ها و شقاوت‌ها، مردانگی‌ها و نامردی‌ها، مهربانی‌ها و خشونت‌ها، شکست‌ها و پیروزی‌ها که برخی از آنها اثر وضعی کم‌بنیه‌ای در طول تاریخ دارند، اما برخی دیگر که شاید خیلی زیاد هم نباشند، به موازات تاریخ با ما حرکت می‌کنند، روی روابطمان تأثیر می‌گذارند، ما را غمگین یا شاد می‌کنند و گاهی هم سبب‌ساز حرکتمان می‌شوند.

جزء آن‌دست از هم‌وطنانم نیستم که فکر می‌کنند تنها ملت کشور ما نظرکرده است و خداوند و نعمت‌هایش را فقط در محدوده جغرافیای ایران باید یافت. ولی می‌دانم ویژگی‌هایی داریم که هرازگاهی رخدادهایی باعث تعمق بیشتر برایمان می‌شود. گویی در جریان پس‌رفتن، شرایطی ایجاد می‌شود که زمینه پیشرفت فراهم می‌شود. حدود سه دهه پیش تعداد زیادی از جوانان پاک و سلحشور این مرزوبوم با تمام آمال و آرزوهایشان که برگرفته از پاک‌بودنشان بود،

جان عزیزشان را بدون چون‌وچرا و بدون محاسبه‌های رایج و در راه اعتقادشان به پیشگاه ملت تقدیم کردند. از آن گروه کثیر که هرکدامشان برای خود داستانی دارند، پیکرهای گروهی، پس از حدود ۳۰سال یافت می‌شود که شواهد حاکی از آن است که با دستانی بسته و در گورهای دسته‌جمعی به شهادت رسیده‌اند. تصور اینکه آنان در ساعت‌های پایانی با چه احساسات و ره‌توشه‌ای از این دنیا رفته‌اند و چه احوالی را تجربه کرده‌اند، هرچند بسیار مهم است ولی در شرایط امروزی فهمش کمی دشوار است؛ چراکه تعلقات جامعه امروز با آن روزها بسیار متفاوت است، اما حداقل چیزی که ذهن هر کسی را می‌تواند به خود مشغول کند، این است که دست تقدیر، پیکرهای این عزیزان را پس از ۳۰سال در معرض دید عموم قرار می‌دهد و ارض خداوند با شکافته‌شدنش خبری را برملا می‌کند که هم جنبه عاطفی دارد و هم یک تاریخ را بازگو می‌کند.

درباره اینکه ارواح پاک آنان در این سال‌ها در چه احوالی قرار دارند، آنقدر می‌دانیم که قرآن به آن اشاره می‌کند: «آنها زنده‌اند و نزد خداوند روزی می‌خورند». اما اینکه ما به‌عنوان کسانی که امروز به استقبال پیکر آنان می‌رویم، چه مسیری را طی کرده‌ایم، قابل‌تأمل است. آیا ما استقبال‌کنندگان، ادامه منطقی این گروه هستیم، اگر هستیم پس این‌همه آمار و اطلاعات و اخبار اختلاس، اعتیاد، دست‌درازی به بیت‌المال، خودخواهی‌ها و... چیست؟

واگر نیستیم، چرا نیستیم؟!

امروز ما با ظاهری که نشان از بازبودن دستانمان دارد، از خانه‌ها و محل کارمان که گور دسته‌جمعی نیست، به استقبال آنان می‌رویم که ظاهرا دستانشان را بسته بودند و در گورهای دسته‌جمعی دفن‌شان کرده بودند. کمی تعمق کافی است تا دریابیم کداممان دستمان بسته است.

نوبت اول

شرکت ملی نفت ایران
شرکت بهینه سازی مصرف سوخت

فراخوان شناسایی و ارزیابی کیفی شرکت‌های سرمایه‌گذار مجری

طرح برق‌دار کردن چاههای کشاورزی

شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت به نمایندگی از وزارت نفت، مطابق بند «ق» تبصره۲ قانون بودجه کل کشور در سال ۱۳۹۳ و بر اساس مصوبه شماره ۱۵۷۱۵۶ تاریخ ۱۳۹۳/۱۲/۱۰ شورای اقتصاد در نظر دارد جهت اجرای طرح برق‌دار کردن چاه‌ها و تلمبه‌های آب کشاورزی نسبت به شناسایی شرکت‌های «سرمایه گذار مجری» واجد شرایط موضوع مذکور اقدام نماید.

الف(شرح مختصرکار:

در طرح مذکور در نظر است با سرمایه گذاری بخش خصوصی و عمومی چاههای کشاورزی که از سوخت نفت گاز برای تامین انرژی پمپ های آب استفاده می نمایند. با توجه به اینکه دولت سالیانه هزینه زیادی بابت یارانه سوخت تحویلی به کشاورزان پرداخت می نماید و کشاورزان برای بهره برداری از چاه های دیزلی مشقت های زیادی تحمل می نمایند طرح برقدار کردن چاه های کشاورزی از محل بند ق تبصره ۲ قانون بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور اجرایی گردد. در این طرح جایگزینی از طریق استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر (خورشید و باد)، شبکه برق سراسری و موتورهای گازسوز امکان پذیر خواهد بود.

بازپرداخت به سرمایه گذار به ازای هر واحد از اجرای طرح (دلار):

۴۶ سنت دلار به ازای هر لیتر نفت گاز صرفه‌جویی شده با استفاده از انرژی های خورشیدی یا باد

۱۹ سنت دلار به ازای هر لیتر نفت گاز صرفه‌جویی شده با استفاده از برق شبکه

۳۲ سنت دلار به ازای هر لیتر نفت گاز صرفه‌جویی شده با استفاده از موتورهای گازسوز

ب(محل اجرای طرح:

چاه های کشاورزی دیزلی در سراسر کشور که از سوخت نفت گاز برای تامین انرژی پمپ های آب استفاده می نمایند.

ج(حداقل شرایط متقاضی:

۱- داشتن تجربه و تخصص کافی و مورد نیاز جهت انجام طرح

۲- داشتن تمکن مالی برای سرمایه گذاری در چاه‌های کشاورزی موضوع طرح

۳- مطابق مصوبه شورای اقتصاد، مجریان طرح موظف به رعایت استانداردهای مورد تایید وزارت نفت و وزارت نیرو برای تجهیزات بکار گرفته میباشند.

اشخاص حقوقی که دارای شرایط اولیه ذکر شده در بند (ج) بوده و توانایی و آمادگی شرکت در فراخوان را دارند، می‌توانند فرم‌های استعلام ارزیابی کیفی را از طریق مراجعه به پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت به نشانی www.ifco.ir یا پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات به نشانی http://iets.mporg.ir دریافت نموده و فرم‌ها را پس از تکمیل، به همراه مدارک مستند و تقاضای کتبی، حداکثر تا پایان وقت اداری ۱۴ روز کاری پس از درج نوبت دوم آگهی به نشانی: تهران، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، خیابان شیرازی شمالی، خیابان دانشورشرقی پلاک ۲۳، دبیرخانه، تحویل و رسید دریافت نمایند. متقاضیان می‌توانند در صورت لزوم با شماره تلفن‌های ۶-۸۸۶۰۴۷۶۰ (داخلی ۳۰۸۰) تماس حاصل نمایند. لازم است موضوع کامل فراخوان، در تقاضانامه کتبی و روی پاکت‌های ارایه شده درج شود.

اطلاعات تکمیلی، حداکثر ظرف یک روزکاری پس از انتشار این آگهی، در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت قرارداده خواهد شد.

اعلام نتایج ارزیابی کیفی از طریق پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir و حداکثر ۳ ماه پس از آخرین مهلت دریافت پیشنهادها خواهد بود.

توجه:

این فراخوان صرفاً جهت ارزیابی کیفی شرکت‌های سرمایه گذار مجری واجد شرایط می‌باشد و هیچ تعهدی برای شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت ایجاد نمی‌کند.

حداقل امتیاز قابل قبول در مرحله ارزیابی کیفی ۶۰ امتیاز می‌باشد. جدول ارزیابی ارایه شده به همراه فرم‌های استعلام، ملاک امتیازدهی به پیشنهادات ارسالی خواهد بود.

در صورت عدم تکمیل یا ناقص و مخدوش بودن فرم ارزیابی کیفی، صلاحیت شرکت متقاضی قابل بررسی نخواهد بود.